

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O		מימרא-statement ■ קושיא-challenge † שאלה-question ^ תירוץ-answer! ראיה-proof ■		
מקרא-key: ראש השנה-ארבעה ראשי שנים מימרא		Talmud Navigator א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
בשלמא לרבי יהושע - היינו דכתיב שני, אלא לרבי אליעזר מאי שני?			◊	יב.
שני לדין.	[רבי אלעזר]		!	יב.
בשלמא לרבי יהושע - היינו דשינה, אלא לרבי אליעזר מאי שינה?			◊	יב.
כדרב חסדא.	[רבי יהושע]		!	יב.
ברותחין קלקלו וברותחין נידונו. ברותחין קלקלו - בעבירה, וברותחין נידונו - כתיב הכא (בראשית ח) וישכו המים, וכתיב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה.	דאמר רב חסדא:		!	יב.
הכמי ישראל מונין למבול כרבי אליעזר ולתקופה כרבי יהושע. חכמי אומות העולם מונין אף למבול כרבי יהושע.	תנו רבנן:		■	יב.
ולירקות.			■	יב. <
לירקות ולמעשרות, ולנדרים.	תנא:		■	יב.
לירקות מאי נינהו - מעשר ירק, היינו מעשרות			◊	יב.
תנא דרבנן וקתני דאורייתא.			!	יב.
וליתני דאורייתא ברישא			◊	יב.
אידי דחביבא ליה אקדמה.			!	יב.
ותנא דידן			◊	יב.
תנא דרבנן וכל שכן דאורייתא.	[תנא דידן]		!	יב.
וליתני מעשר			◊	יב.
אחד מעשר בהמה, ואחד מעשר דגן			!	יב.
וליתני ירק			◊	יב.
תרי גווני ירק			!	יב.
ירק הנאגד - משיאגד, ושאינו נאגד - משימלא את הכלי.	דתנן:		!	יב.
ליקט ירק ערב ראש השנה, עד שלא תבא השמש, וחזר וליקט משתבא השמש - אין תורמין ומעשרין מזה על זה, לפי שאין תורמין ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן על החדש. אם היתה שניה נכנסת לשלישית, שניה - מעשר ראשון ומעשר שני, שלישית - מעשר ראשון ומעשר עני.	תנו רבנן:		■	יב.
מנא הני מילי?			^	יב:
(דברים כו) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר - שנה שאין בה אלא מעשר אחד. הא כיצד? מעשר ראשון ומעשר עני, ומעשר שני יבטל. או אינו אלא אף מעשר ראשון נמי יבטל? תלמוד לומר - (במדבר יח) ואל הלויים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם, הקישו הכתוב לנחלה, מה נחלה אין לה הפסק - אף מעשר ראשון אין לו הפסק.	רבי יהושע בן לוי:		!	יב:
כי תכלה לעשר וגו' - שנה שאין בה אלא מעשר אחד. הא כיצד? מעשר ראשון ומעשר עני, ומעשר שני יבטל. יכול אף מעשר ראשון נמי יבטל - תלמוד לומר (דברים יד) ובא הלוי - כל זמן שבא תן לו, דברי רבי יהודה.	תניא נמי הכי: [רבי יהודה]		■	יב:
אינו צריך, הרי הוא אומר ואל הלויים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם, הקישו הכתוב לנחלה, מה נחלה אין לה הפסק - אף מעשר ראשון אין לו הפסק.	רבי אליעזר בן יעקב:		■	יב:
ולנדרים וכו'			■	יב. <
המודר הנאה מחבירו לשנה - מונה שנים עשר חודש מיום ליום. ואם אמר לשנה זו, אפילו לא עמד אלא בעשרים ותשעה באלול, כיון שהגיע יום אחד בתשרי - עלתה לו שנה. אפילו למאן דאמר יום אחד בשנה אינו חשוב שנה - לצעוריה נפשיה קביל עליה. והא אצטער ליה.	תנו רבנן:		■	יב:
ואימא ניסן			◊	יב:
בנדרים הלך אחר לשון בני אדם.			!	יב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
התלתן - משתצמח, התבואה והזיתים - משיבאו שליש.	תנן התם:											■ ◇	יב:	
מאי משתצמח												^	יב:	
משתצמח לזרעים.												!	◇	יב:
מנא הני מילי?												^	יב:	
אמר קרא (דברים לא) מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בהג הסכות. שנת השמטה מאי עבידתיה בחג הסוכות? שמינית היא אלא לומר לך: כל תבואה שהביאה שליש בשביעית לפני ראש השנה - אתה נוהג בו מנהג שביעית בשמינית.	רב אסי אמר רבי יוחנן, ומטו בה משמיה דרבי יוסי הגלילי:											!	◇	יב: